



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Cl. Viri Valerii Andreae Desselii In Academia Lovaniensi  
Professoris Regii Erotemata Juris Canonici**

**Andreas, Valerius**

**Coloniae, 1697**

XXXVI. De Injuriis & damno dato.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62934)

surpata sit, ac nullo modo appro-  
bata: vel quod à vulgo, diabolo insti-  
gante, inventa & inducta.

can. Mens  
nam &  
can: Con-  
sulvisti.

Quibus modis & qualiter fieri solet?

1. q. 4.

Variis modis. I. Per Monomachiam  
seu duellum, olim etiam inter Christia-  
nos jam inde à temporibus Barbaro-  
rum in Italia usurpatum. II, Per ignem,  
hoc est per ferrum candens, per prunas  
& togum; quibus modis habebatur in-  
nocens, qui ad tactum ferri candentis  
aut ignis illæ sus evasisset. III. Per A-  
quam ferventem, manum in aquam  
immittendo; vel per frigidam, immer-  
sione trina in aquam, ut si tertio e-  
mergeret, innocens esset, sin supernata-  
ret, nocens.

Cujac.  
ad lib. 1.  
F. 1. 1.  
Vide Co-  
varr. 4.  
Var. 6. 23.  
& ibid.  
Vffel. c.  
Ex tua-  
rum sup.  
tit. prox.

De Injuriis & damno dato.

TIT. XXXVI.

Ubi de veritate constiterit criminis, sive  
per legitimas probationes, seu quo  
alio modo, judicis partes erunt, ut  
præter pœnas reo infligendas satis-  
fiat parti læsæ de injuriis & damnis.

Injuria nomen quomodo hic accipitur?

**A**ccipitur de injuriis quocumque  
modo illatis, quod & inscriptio  
Tit. indicat; nimirum & generaliter,  
pro omni eo, quod non jure fit, & spe-

c. i. D. h.  
tit.

cialiter ac proprie, quatenus in contumeliam seu contemptum alterius infertur, scilicet in lationem sive corporis sive famæ.

*Injuria specialiter accepta quor modis fit*

d. l. r. &  
l. 15. §. 2.  
D. eod.  
ad l. 15.  
§. 27.  
can. 1. &  
ult. v. q. 1

Duobus, aut re aut verbis. Re, quoties manus inferuntur & corpus cæditur, læditurve, aut quo alio facto. Verbis, quando convicium dicitur. Quod refertur & ea, quæ fit scripto vel libello famoso, & vel maximè ad infamiam alicujus pertinet.

*Quæ actio eo nomine competit?*

§. in sum-  
ma jun-  
cto §. pœ-  
na instit.  
eod.

Agitur injuriarum vel civiliter, vel criminaliter. *Civiliter* ad æstimationem injuriæ, permittiturque injuriam passis eam æstimare; quam deinde æstimationem judex suo arbitrio moderari potest, & vel juxta eam reum condemnare, vel etiam minoris, prout ei vilum fuerit. *Criminaliter* ad pœnam extraordinariam officio judicis reo interrogandam.

Est & actio injuriarum *ad palmodi- am*, in foro ac praxi usitata, qua agitur ad restitutionem honoris ac famæ: locum habet in injuria, quæ fit verbis aut scripto. Estque civilis hæc actio, secundum plerosque, non verò criminalis; ea ratione, quòd rectè cumuletur cum actione, qua ad æstimationem in-

juriæ agitur, quæ cumulatio aliàs ad-  
mitti non possit.

Ex causa damni injuriâ dati, quo *Vide Myn*  
nocitum est alicui in rebus suis citra *frang. cens*  
contumeliam alicujus personæ, datur *2. obs. 96*  
jure civili actio L. Aquiliæ, & reparari  
oportet tale damnum, siue dolo malo  
datum sit. siue culpa etiam levissimâ.

*Restitutio damni dati cui & à quibus  
facienda?*

Hæc facienda est ei, qui damnum  
passus est, ejusve hæredi, ab eo, qui da-  
mnum dedit, ejusve hæredibus, quate-  
nus hæreditas patitur: contraque eos-  
dem actio damni proponenda erit, non *c. 8. h. 3.*  
etiam contra alium. Et non tantum  
damnum, sed & expensæ omnes, quas  
adversarius in lite persequenda fecerit,  
refundendæ sunt.

*Qua ratione ergò toleratur usus pignora-  
tionum seu repressaliarum?*

Prohibitæ quidem illæ sunt utroq;  
jure, tanquam graves Reip. & æquitati  
naturali contrariæ, ut quibus alius pro  
alio prægravetur, & quidem jure Ca-  
nonum sub pœna excommunicationis  
& interdicti, non obstante prætextu  
cujusvis consuetudinis. Ratio est, quia *Nov. 57.*  
non habet rationem, inquit Imp. alium *Vi non*  
quidem esse debitorem, alium verò exi- *fiant pig-*  
gi; sed nec alteri molestum esse pro alio *norat.*  
quo-

Vide G.  
Pap.  
q. 32. &  
34. Dam  
hand.  
prax.  
erim. c.  
78.

quodam, & c. Mores verò usum repres-  
saliarum probant, concurrentibus his,  
justâ causâ debiti vel delicti, conque-  
stione apud Principem, & auctoritate  
publica vel Principis, pignorationes  
ejusmodi concedentis.

De Pœnis.

TIT. XXXVII.

Damno reparato, refusiisque expensis,  
tenetur insuper reus ad pœnam sive  
satisfactionem delicti, impostam  
vel à lege seu canone, vel, si nulla  
certa pœna canonibus sit statuta, ar-  
bitrio, judicis infligendam.

Quid igitur est Pœna?

Est supplicium, quo quis ob deli-  
ctum afficitur, sive noxæ vindicta,  
seu delictorum omnium coercitio aut  
satisfactio, à lege vel ministro legis  
imposita. Vel brevius, est afflictio ad  
vindictam criminis seu culpæ imposi-  
ta. Afflictio inquam, qua quis puniatur  
& premitur, vel in corpore, vel in statu  
suo, vel etiam in ære & bonis fortunæ,  
quæ pœna vocatur pecuniaria.

Quotuplex est Pœna Canonica?

Alia est Ordinaria, partim à jure  
scripto, id est lege vel canone, partim à  
non scripto statuta. Alia Arbitraria, seu  
pro judicis arbitrio infligenda.

II.A.

e. Dile.  
titus 11.  
h. r.

Vulting.  
hic ha.

d. c. 11. h.  
1. & l. 3.  
D. eod.